

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoP/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322201556
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8322201556.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci navrhovateľky Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. slobody XX/XX, XXX XX M., proti odporcovi C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX S., zast. JUDr. Peter Gdovin, Advokátska kancelária, so sídlom Kalininova 675, 066 01 Humenné, v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 21Pc/15/2022 - 52 zo dňa 15.2.2023, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. a vo výroku III.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zrušil vyživovaciú povinnosť navrhovateľky voči odporcovi za obdobie od 25.1.2022 do 10.5.2022. V prevyšujúcej časti konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok odôvodnil tým, že navrhovateľka sa návrhom domáhala zrušenia vyživovacej povinnosti voči odporcovi. Návrh odôvodnila tým, že odporca v roku 2021 ukončil strednú školu, od septembra 2021 začal študovať na S. univerzite v O., pričom dňa 24.1.2022 bol vylúčený v zimnom semestri. Na jej výzvy, aby zdokladoval potvrdenie o návšteve školy, nereagoval. Matka je toho názoru, že je schopný sám sa živiť.

2. Súd vychádzal zo skutkového stavu, podľa ktorého rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 19P/392/2013-71 zo dňa 05.05.2014, právoplatným dňa 27.10.2014, bol zmenený rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 21C/58/2011-54 zo dňa 24.08.2011 tak, že zvýšil výživné zo strany matky pre maloletého C. O. zo sumy 26 eur na sumu 150 eur mesačne. Odporca dňa 24.01.2022 ukončil štúdium na S. univerzite, C. B.. Rozhodnutím o výsledku prijímacieho konania, č. j. PU-XXX-XXXX-XXXX zo dňa 10.05.2022 bol odporca v akademickom roku 2022/2023 prijatý na dennú formu bakalárskeho štúdia študijného programu P..

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil a uviedol, že aplikoval ust. § 157 CSP, § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine a § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Uviedol, že mal za preukázané, že odporca ukončil štúdium dňa 24.1.2022, pričom na štúdium na inej fakulte bol prijatý dňa 10.5.2022. Za toto obdobie, teda od 24.1.2022 - 10.5.2022 odporcovi výživné nepatrí, nakoľko sa nepripravoval v tomto čase na povolanie a mohol sa samostatne živiť. Na základe uvedeného súd zrušil vyživovaciú povinnosť navrhovateľky voči odporcovi za toto obdobie. Návrh bol vo zvyšku vzatý späť, a preto súd v prevyšujúcej časti konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca, a to proti výroku I., ktorým súd rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti voči odporcovi za obdobie 25.1.2022 do 10.5.2022. Podané odvolanie odôvodnil tým, že rozsudok považuje za nesprávny, nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný. Vecne odvolanie odôvodnil v podstate tým, že je pravda, že štúdiom na S. ukončil, avšak urobil tak písomným vyhlásením o ukončení štúdia, a to z dôvodu, že sa rozhodol ďalej pokračovať v štúdiu, avšak na inej univerzite. Rozhodnutím o výsledku prijímacieho konania zo dňa 10.5.2022 bol prijatý na štúdiu na F.. S poukazom na toto je teda zrejmé, že v štúdiu ďalej pokračoval a teda neukončil prípravu na budúce povolanie. Odporca ukončením štúdia na S. nenadobudol predpoklady na výkon povolania a z toho dôvodu sa rozhodol pokračovať v štúdiu na fakulte, ktorá je pre neho a budúce povolanie vhodnejšia. Má za to, že aj napriek tomu, v predmetnom období nebol študentom F., naďalej sa pripravoval na budúce povolanie, nebol schopný sám sa živiť, a preto považuje záver súdu o tom, že za predmetné obdobie mu nepatrí výživné, za nesprávny a neodôvodnený. Na strane odporcu nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zrušenie vyživovacej povinnosti. Dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti nie je a nemôže byť zmena univerzity. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 1Cob/39/2018 - 181 a na nároky na kvalitu súdneho rozhodnutia, ktoré z neho vyplývajú. Rovnako poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého je riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu. Uviedol, že má za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil.

5. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľka navrhla uviedla, že odporca nepreukázal, prečo sa v čase, keď nebol študentom univerzity, nezamestnal. Nie sú jej známe žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili zamestnať sa. V následnom podaní navrhla potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie.

6. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a napadnutý výrok je vecne správny.

7. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

8. Schopnosť samo sa živiť získava dieťa spravidla ukončením štúdia, pričom v prípade vysokoškolského štúdia zaniká vyživovacia povinnosť riadnym ukončením prvého vysokoškolského štúdia. Počas doby štúdia na vysokej škole teda vyživovacia povinnosť rodiča trvá. Štúdiom na vysokej škole nie je povinné, je preto potrebné pri rozhodovaní o výživnom skúmať, či toto štúdiom je reálne prípravou na budúce povolanie dieťaťa.

9. V danom prípade bolo preukázané, že odporca ukončil štúdiu na jednej vysokej škole a prihlásil sa na ďalšiu vysokú školu, pričom v predchádzajúcom štúdiu riadne nepokračoval (nezúčastňoval sa vyučovania). Obdobie od ukončenia vysokoškolského štúdia nemožno teda považovať za obdobie, kedy sa sústavne pripravuje na budúce povolanie. Za prípravu na budúce povolanie možno považovať len obdobie vysokoškolského štúdia, kedy dieťa získava vedomosti a zručnosti potrebné pre výkon svojho ďalšieho povolania, nie obdobie, kedy sa žiadnemu štúdiu nevenuje. Vyživovacia povinnosť navrhovateľky voči odporcovi sa v danom prípade obnovila nástupom na ďalšie štúdiu. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo možné uvažovať o zrušení vyživovacej povinnosti až za obdobie do dňa nástupu na ďalšie vysokoškolské štúdiu, keďže však návrh bol v tejto časti bol vzatý späť, odvolací súd nemôže správnosť tohto výroku preskúmať. Z uvedeného vyplýva, že zrušenie vyživovacej povinnosti za obdobie, kedy odporca reálne neštudoval a nepripravoval sa na budúce povolanie, je obdobím, kedy zanikla vyživovacia povinnosť jeho rodiča voči nemu, a preto je toto rozhodnutie vecne správne. Vecne správny je aj nadväzujúci výrok o trovách konania, ktorý zodpovedá charakteru konania a zisteným skutočnostiam. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch I. a III. potvrdil postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1 CSP.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP. Ustanovenie § 52 CMP je všeobecným pravidlom rozhodovania o trovách konania v konaniach vedených podľa ustanovení CMP.

Ak CMP ustanovuje inak (napr. v ustanoveniach § 53 - 55), možno sa od tohto všeobecného pravidla odchýliť. V danom prípade nie sú dané dôvody na rozhodnutie podľa iných ustanovení CMP.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).